Nr. 39. SOSNOWIEC, dnia 29 września 1935 roku. Rok II.

DODATEK PARAFJALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"

Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw
w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela XVI po Świątkach (29 IX).

g. 6. Prymarja z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 9,30. Msza św. z nauką dla szkół— ks. Łopaciński.

g. 11. Suma z kazaniem — ks. Łopaciński.

g. 12,30. Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 16. Nieszpory — ks. M. Jung.

Od g. 18 dnia 28 IX do g. 18 dnia 5 X dyżury pełni ks. ks. Jung.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 29 b. m. godz. 12,15 III Zakon św. Dominika, godz. 15 Rady Zywego Różańca, godzina 17 Ogólne Straży Honorowej.

Poniedziałek dnia 30 bm. godz. 19 Zbiórki zastępu I druchny Witkowskiej i II druchny Jastrzębskiej.

Wtorek dnia 1.X godz. 20 Zarząd P. A. K.

Środa dnia 2.X godzina 18 — 19 Bibljoteka Parafjalna, godz. 19 Kurs robót K. S. M. Żeńskie.

Czwartek dnia 3.X godz. 19 Kurs Wykształcenia Religijnego.

Piątek dnia 4.X godz. 19 Chór K. S. M. Żeńskiej.

Niedziela dnia 6.X godz. 12,15 Propagandowe Akcji Katolickiej, godzina 15 Swietlica K. S. M. Żeńskie.

Komunikaty.

1) Pierwsze nabożeństwo różańcowe rozpoczynamy we wtorek dnia 1 października o godz. 8,30.

2) Dnia 4 października w piątek o godz. 8 będzie odprawiona uroczysta wotywa ku czci św. O. Franciszka na intencję III Zakonu św. O. Franciszka w samej parafji, a o godzinie 9 Msza św. z Wystaw. Najśw. Sakr. do Najsł. Serca P. Jezusa z racji pierwszego piątku nowego miesiąca.

W dniu 6 października przypada Msza św. miesięczna dla K. S. Kobiet i K. S. M. Żeńskiej. Członkinie wyżej wymienionych organizacji winny przystąpić w tym dniu do Stołu Pańskiego.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela XVI po Świątkach

dnia 29 września.

„Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony".

Wspomniana w dzisiejszej ewangelji gościna u jednego z wybitnych faryzeuszów daje Chrystusowi tam sposobność do udzielania dwóch nauk: o prawdziwem święceniu dnia św. i o wynoszeniu się nad drugich.

Chrystus Pan widzi, jak skwapliwie zaproszeni w gościnę wybierają pierwsze miejsca, nie oglądając się na gospodarza, który potem wedle godności zaproszonych jednemu powie: „Ustąp miejsca temu" a drugiemu: „Przyjacielu, posuń się wyżej".

I my jesteśmy gośćmi, zaproszonemi przez Boga na gody życia. Ale miejsce nasze na tych godach nie od nas zależy, choć nam się tak wydaje. I nie oglądając się na gospodarza, nieraz łokciami zdobywamy sobie wyższe miejsce. Lecz kiedy najmniej się spodziewamy, Bóg przykłada do nas swą miarę i wówczas ze wstydem musimy zająć ostatnie miejsce. A ci, co skromnie, na ostatnich miejscach czekali miary i wezwania Bożego, zajmują nasze miejsca. Jeżeli kiedy, to na dzisiejsze czasy przyda się ta Chrystusowa nauka i te czyny namacalnemi dowodami jej przyświadczają.

Oto były państwa, które butą swoją, bagnetami i armatami albo bogactwem robiły sobie pierwsze miejsca na świecie. Były i takie, które w pysze swojej śpiewało na cały świat: Deutschland, Deutschland über Aless—Niemcy, Niemcy ponad wszystko i nawet Boga się nie bało, bo sobie obmyśliło swego niemieckiego. Lecz przyszedł Bóg ze swoją miarą i wyrzekł Swoje trwałe słowo: Ustąp miejsca innemu, I dziś dawny mocarz siedzi na wysłudze w skromnym zameczku w Holandji drzewo rąbie dla rozrywki, a dzisiejsi ministrowie jego państwa jeździli pieniądze pożyczać u tego, którego chcieli wysadzić z jego miejsca na świecie u Francji.

Skromności winna się z dzisiejszej ewangelji nauczyć także młodzież. Niech nie sądzi, że na tej mierze, którą Bóg ludzi mierzy, oznaczone są jako jej stopnie, jedynie młodość, siła, pewność siebie lub rekord sportowy. Na tej Bożej wierze są jeszcze inne wartości, których żadne hasła dnia dzisiejszego nie zatrą. Wartościom tym, gdy przyjdzie czas, przez Boga przewidziany, trzeba będzie ustąpić miejsca zdobytego łokciami i zarozumiałością.

Proboszcz

Wiadomości.

Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej.

Zarząd P. A. K. zawiadamia kierowników organizacji A. K., że miesięczne posiedzenie Zarządu odbędzie się dnia 1 października b. r. o godzinie 20.

Uprasza się członków o liczne przybycie.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że z dniem 3 października rozpocznie się kurs wykształcenia religijnego prowadzony przez ks. Łopacińskiego.

W obronie wiary.
(Odpowiedzi na zarzuty).

Bóg również nadał dla swej religji znamiona, by ludzie mogli poznać jego Religję, najprawdziwszą, wśród religji fałszywych, podrobionych lub zmyślonych przez ludzi. Najpierw oznajmił ją naszym pierwszym rodzicom, następnie kazał Mojżeszowi ją spisać; potem oznajmił ją przez swego Syna Jezusa Chrystusa; wreszcie nakazał swym Apostołom oraz ich następcom, Papieżom i Biskupom, strzec jej i głosić całemu światu.

Znamiona religji prawdziwej są wyraźne: jest to jedna, święta, katolicka czyli powszechna dla wszystkich czasów i miejsc i apostolska. Religja prawdziwa nie ulega zmianie: co prawdą było wczoraj, jest nią dzisiaj i będzie nią jutro. Prawda jest niezmienną, tylko fałsz zmienia się i cofa. Przejrzyj jedną

po drugiej wszystkie religje pogańskie; w każdej dostrzeżesz wady, ubliżające godności Bożej.

Przejrzyj jedną po drugiej wszystkie herezje i sekty, które odłączyły się od Kościoła katolickiego, a znajdziesz w każdej oznaki błędu i niepewności, pochodzące z braku jedności, świętości, powszechności i apostolswa; one mają w sobie tylko część Religji prawdziwej, a nie całość. Każda z nich jest jakgdyby fałszywą monetą pozłacaną; podrabiacz dokładał starań, by wyglądała ona jak prawdziwa i miała powodzenie; zachował nieraz podobiznę lub miano Chrystusa lecz brak jego monecie istotnej cechy monet złotych, mianowicie by była prawdziwie złota.

Pozostaje sama Religja katolicka. Tylko ona jest utwierdzona na Papieżu, następcy św. Piotra. Tylko ona jest wolna od wszelkiego błędu. Tylko ona jest jedna, święta, katolicka, apostolska i niezmienna.

Inne religje pochodzą od ludzi, powstały gwoli ich zachciankom; więc nie mogą jednoczyć ludzi z Bogiem, więc nie są wcale Religją.

Nie mają jedności wiary, bo na rozmaite sekty rozerwane są. Jedni zowią się protestantami, drudzy kalwinami, inni babtystami, anababtystami etc. Jedni uznają tylko dwa sakramenta, drudzy trzy, inni żadnych. I słusznie, ponieważ nie posiadają kapłanów, władzą z nieba przez Chrystusa obleczonych. Niema zgodności w samem nauczaniu. Różnice w kwestjach wiary u protestantów i ich sekciarzy są zgóry dopuszczone, z powodu przyjętej zasady dowolnego wyjaśniania Pisma Swiętego. Nawet słynny profesor protestanckiej teologji, Schweicer, powiedział, że na jednym paznogciu dałoby się spisać te artykuły wiary, co do których wszyscy protestanci zgadzają się między sobą.

Wszystkie herezje i sekty każda na swój sposób dogmaty swoje potwierdzają Pismem Swiętem, chociaż zupełnie różne, a więc albo wszystkie te sekty muszą być prawdziwe, co jest absurdem, albo wszystkie fałszywe, co jest pewnem. W jednem tylko się zgadzają, mianowinie, we wspólnem prześladowaniu Kościoła katolickiego.

Cud wiary i polskości w Ameryce Południowej.

Gdzie na wychodźtwie ta wiara jest żywą i aktywną, tam też jest jedność, tam rozwija się piękne polskie życie, tam też jest głęboki polski patrjotyzm. Jeżeli więc chcemy, by wychodźtwo nasze na obczyźnie zachowało z nią nad spełnieniem na szerokim świecie jej dziejowego posłannictwa, pomóżmy mu przedewszystkiem zachować wiarę ojców.

Wychodźtwo naogół nie potrzebuje naszej pomocy materjalnej, przynajmniej nie potrzebuje jej wychodźtwo, które się osiedliło na roli w Brazylji i Argentynie, ale wszędzie potrzebuje naszej pomocy duchowej: potrzebuje polskich księży, polskich sióstr, polskich nauczycieli katolickich; potrzebuje dobrej polskiej książki i dobrego polskiego czasopisma; jednem słowem potrzebuje ludzi, którzyby wciąż odświeżali i wzmacniali ich wiarę, ich ducha polskiego, ich łączności z Ojczyzną, i potrzebuje rzeczy, któreby mogły służyć tym celom. Tej pomocy możemy i powinniśmy im udzielać. To jest nasz obowiązek katolicki i narodowy. Popierajmy więc wszystkie te dzieła, jakie w tym celu już w Polsce powstały.

Popierajmy Seminarjum Zagraniczne w Potulicach, które kilka lat temu Jego Eminencja ks. Kardynał Prymas założył właśnie w tym celu, by w niem wychować dzielnych księży dla pracy duszpasterskiej wśród naszego wychodźtwa.

Popierajmy te zgromadzenia zakonne księży, które, jak ks. ks. Misjonarze, Zmartwychwstańcy, Pallotyni i księża Słowa Bożego gorliwie pracują na różnych placówkach duszpasterskich na wychodźtwie, oraz te zgromadzenia zakonne sióstr, które, jak Zgromadzenie Sióstr Szarytek, Rodziny Marji, Felicjanki, Nazarytanki i Zmartwychwstanki z wielkiem poświęceniem pracują na wychodźtwie w szkołach, sierocińcach i szpitalach. Popierajmy stowarzyszenia „Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie", które pod protektoratem Jego Eminencji ks. Kardynała Prymasa tak skutecznie przez swoją błogą działalność utrzymuje i wzmacnia łączność między wychodźcami a krajem, szczególnie przez wysyłanie do nich darów gwiazdkowych i dostarczanie im dobrych książek i czasopism polskich.

c. d. n.

Związek małżeński zawarli.

Dnia 16. IX. 1935 r. Eugenjusz Sacawa z Leokadją Chrobot.

Dnia 19. IX. 35. Paweł Pless z Janiną Piątek.

Dnia 22. IX. Adam Kruszyński z Wandą Puc.

Bolesław Nowak z Ireną Kowalczyk.

Zmarli.

Dnia 16. IX. 1935 r. Franciszek Pucek, lat 67.

Dnia 21. IX. 1935 r. Michał Koruba, lat 52.

Rocznice zaślubin.

Dnia 6. X. 1935 r. Gustaw Żółtak z Natalją Sternal.

Wacław Dziurowicz z Amalją Kuska.

Bolesław Laskawiec z Bronisławą Kredycką.

Rocznice zgonów.

Dnia 2. X. 1935 r. Franciszka z Jarosów Pawlikowska, lat 80.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Henryk Swięcicki, k. zam. Leszno 6 z Heleną Adamiecką, p. zam. Leszno 6, zap. 3.

Franciszek Konopski, k. zam. Moniuszki z Anną Roś, p. ze Starego Sielca, zap. 3.

Franciszek Osman, wd. z Dąbrowy Górniczej z Marją Brzeźniakówną, p. zam. Jasna 2, zap. 3.

Teofil Czekajski, k. zam. Piłsudskiego 37 z Janiną Sieroń, p. zam. Piłsudskiego 102, zap. 3.

Władysław Gryc, k. ze Starego Sielca z Felicją Bukowską, p. zam. Małachowskiego 10, zap. 3.

Zygmunt Laskowiec, k. zam. Szczodra 5, z Michaliną Jaskólską, p. zam. Wiejska 38, zap. 3.

Piotr Sałata, k. zam. Konrada 1 z Anielą Karcz, p. zam. Modrzejowska 23, zap. 3.

Bronisław Wydrzyński, k. zam. Wiejska 16 z Heleną Krasucka, p. zam. Wiejska 16, zap. 3.

Mieczysław Kociński, k. zam. Szewska 6 z Anną Lassończyk, p. zam. Wiejska 17, zap. 3.

Roman Bresek, k. z Szopienic z Anną Pałka, p. zam. Piłsudskiego 63, zap. 2

Jan Kowalczyk, k. zam. 3-go maja 22 z Emilją Gielniewską, p. zam. 3 maja 22, zap. 2.

Andrzej Kaciński, k. zam. Warszawska 10 z Agnieszką Składowską, p. z Królowej Woli, parafji Inowlodz., zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi:

Anna Danuta Bajor
Jan Aleksander Wójcik
Wiesław Roman Sołtysik
Stefan Eugenjusz Stanek.
Janina Helena Herej
Mirosława Stefanja Kruk
Władysław Palimąka.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.